

NOVI BETONSKI MOST ČEZ DOBLIČANKO PRI ČRNOMLJU
(zgrajen l. 1911—12).

DOKTOR LOVRO.

Novela v listih. — Spisal Pavel Perko.

I.

Čudak sem. Nastanil sem se kot zdravnik v samotnem gorskem kotu, kjer še nikdar zdravnika niso imeli. Znanci in tovariši so se mi smejali, ko sem odhajal. — In so rekli:

»Je pač to ena izmed njegovih kapric. Čudak je bil in bo ... No, vzdrži itak ne. Svoj idealizem si ohladi in pride in poreče: Bedak sem bil ... In tako dalje. —

Čudak sem, to vem. A navzlic temu sem tukaj ob vznožju Blegoša. Zaprt pred svetom! Prost in neodvisen! O takem življenju — to veš — sem sanjaril še kot dijak. Sedaj ga imam. In moram reči, da sem srečen kot nihče na vsem svetu ... Pa celo preprosti ljudje se mi čudijo in ne morejo verjeti.

»Dr. Lovro — ali je mogoče?«

»Kakopak.«

»Ej, ne verjamem. Za par tednov ste prišli na oddih. Neko jutro Vas bo vzelo in mi bomo kot smo bili ...«

»Nikakor. Jaz ostanem.«

»In pozimi?«

»Ostanem!«

In se jim od srca smejem — tem dobrim ljudem, ki majejo z glavo in pravijo: »Zapustil nas bo, ko se ga bomo najbolj privadili.«

Jaz pa jim zatrjujem: »Ko bo tulila burja in zanašala sneg izpod Blegoša: takrat bom najbolj

vesel in bom čutil, da sem človek, prost in neodvisen ... Prost in neodvisen, kot je prosta burja izpod vašega Blegoša.«

Ne umejo popolnoma, kaj se pravi: prost in neodvisen — a vendar verjamejo čezdalje bolj in gredo in pravijo:

»Dr. Lovro ostane med nami — in celo pozimi ...«

Kako te ljubim, ljudstvo moje, naravno še in nepokvarjeno!

Pa kako je prišlo do tega? Kako da sem si izbral ta divji gorski kot ob vznožju Blegoša? — Poslušaj!

Kot doktorand sem bil obiskal v teh krajih znanca in prijatelja. Bil je župnik v samotni fari onstran Blegoša. Sedaj ga ni več; umrl je pred dvema letoma. No in takrat, ko sem bival pri njem, smo bili napravili izlet na Blegoš in se vračali popoldne skoz Kopačnico. Mlinar Lojze iz Kopačnice je imel naročeno, da zapreže in nas popelje do velike ceste in okrog Blegoša nazaj domov.

Mlinarjeva hiša v Kopačnici —

Pa saj ti kraj ni znan. Kako naj ti ga opišem? Mimo mlina teče voda in šumi in izpira že itak izprane skale ob bregovih. Tik vode se vije cesta, ozka sicer, a bela kot mleko in izprana in trda kot so trde in izprane blegoške čeri. Ob obeh straneh se ločijo gorska rebra, ki se jim grebeni in pašnati vrhovi kopljejo v solncu, ko je tu spo-